

Omdat ik niets meer heb te doen

Ik heb vele lange jaren
hard gewerkt, gelijk een paard.
Ik verdiende een pensioentje
en ik heb nog wat gespaard.
Ik woon nu in een aardig huisje
met een tuin als een plantsoen
en nu ga ik heerlijk rusten,
omdat ik niets meer heb te doen.

“Ik werk door”, zei toen mijn vrouwtje,
“ik word nooit gepensioneerd!
‘t Is niet meer dan recht en billijk,
dat je mij wat assisteert.”
En nu kan ik koffiezetten
en ik was, ik strijk, ik boen.
Ik dek de tafel, was de kopjes,
omdat ik niets meer heb te doen.

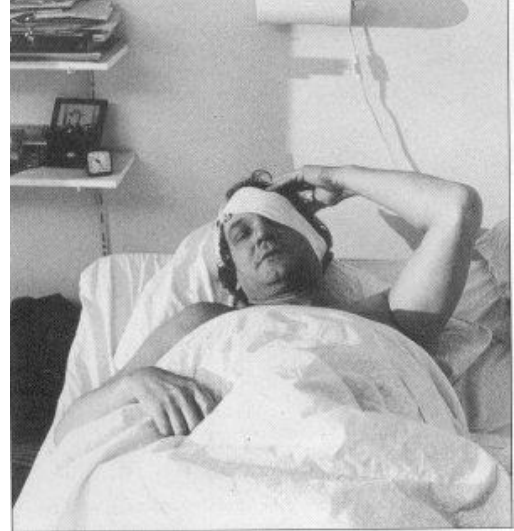
En ons allerliefste tuintje,
dat moet worden uitgebuit.
“Doe het zelf”, zei toen mijn vrouwtje,
“dat spaart ons een tuinman uit!”
En nu sta ik maar te spitten,
ik zaai wort’len en meloen.
Ik heb de blaren in mijn handen,
omdat ik niets meer heb te doen.

Als m’n kleinzoons zich vervelen,
doen ze niets dan kattenkwaad.
“Ga naar opa”, zegt hun mama,
“die weet met zijn tijd geen raad.”
Ma en oma gaan de stad in
en verteren mijn pensioen
en dan speel ik “indiaantje”,
omdat ik niets meer heb te doen.

‘k Heb een kippenhok getimmerd
en fok kippen met geduld,
maar de eieren zijn niet lekker
en m’n vrouw zegt: “da’s jouw schuld!”
’s Avonds lees ik nu het boekje:
“de verzorging van het hoen”,
tot ik doodvermoeid in slaap val,
omdat ik niets meer heb te doen.

Ik ben daghit, ik ben tuinman,
wasvrouw, werkster, keukenmeid,
kippenboer en gouvernante,

“alles voor de aardigheid.”
Ik loop te zweten en te zwoegen
met een hoofd als een pioen,
ik ben ziek en overspannen,
omdat ik niets meer heb te doen!

Ik denk dat het bij jou niet zo'n vaart zal lopen Harm Jan! Jij hebt Charlotte aan je zijde en ik heb de indruk dat jullie aardig in balans zijn!

- Houwen zo!